

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 3 juli 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 267 FEUF – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Räckvidden av nationella domstolars prövning av en rättsakt från Europeiska unionen – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 15.2 – Medlemsstaterna ska senast tio arbetsdagar före den rådgivande kommitténs sammanträde förses med all relevant information – Begreppet ’relevant information’ – Väsentligt formkrav – Genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 – Utvidgning av den antidumpningstull som införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina till att även omfatta import som avsänts från Malaysia – Giltighet”

I mål C-644/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna), genom beslut av den 10 november 2017, som inkom till domstolen den 17 november 2017, i ett förfarande som anhängiggjorts av

Eurobolt BV

ytterligare deltagare i rättegången:

Staatssecretaris van Financiën,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Vilaras samt domarna K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin (referent) och N. Piçarra,

generaladvokat: G. Hogan,

generaladvokat: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Eurobolt BV, genom C. van Oosten,
- Nederländernas regering, genom M.K. Bulterman och A.M. de Ree, båda i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av F. De Luca och P. Gentili, avvocati dello Stato,

* Rättegångsspråk: nederländska.

- Europeiska unionens råd, genom H. Marcos Fraile och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av N. Tuominen, avocat,
- Europeiska kommissionen, genom F. Ronkes Agerbeek, H. Krämer, N. Kuplewatzky och T. Maxian Rusche, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 28 februari 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 15.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22) (nedan kallad grundförordningen) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) samt giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 194, 2011, s. 6).
- 2 Begäran har framställts i ett förfarande som anhängiggjorts av Eurobolt BV. Målet rör uppbörd av antidumpningstullar på import av fästdon av järn eller stål till Europeiska unionen.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 Vid tidpunkten för de faktiska omständigheter som ligger till grund för det nationella målet reglerades antagandet av unionens antidumpningsåtgärder av grundförordningen.
- 4 Skälen 12, 24 och 25 i denna förordning hade följande lydelse:

”(12) Det är nödvändigt att fastställa på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. ...

...

(24) Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet ska äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

(25) Information som lämnas till medlemsstaterna i rådgivande kommittén är ofta ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. För att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett sammanträde som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén.”

5 Artikel 6.7 i grundförordningen hade följande lydelse:

”De klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, samt företrädare för exportlandet, kan på skriftlig begäran få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i gemenskapen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.”

6 I artikel 13 i förordningen, med rubriken ”Kringgående av åtgärder”, angavs följande:

”1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatsen i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

...

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en förordning från kommissionen, genom vilken tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Undersökningarna ska utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och ska slutföras inom nio månader. Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om detta efter samråd med rådgivande kommittén. Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

...”

7 I artikel 15 i förordningen, med rubriken ”Samråd”, föreskrevs följande:

”1. De samråd som föreskrivs i denna förordning ska äga rum i en rådgivande kommitté, som ska bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd ska hållas omedelbart på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, och under alla omständigheter inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

2. Kommittén ska sammanträda på kallelse av ordföranden. Denne ska snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet, förse medlemsstaterna med all relevant information.

3. När så krävs kan samråd ske enbart i skriftlig form; i sådana fall ska kommissionen underrätta medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de ska ha rätt att lämna synpunkter eller begära ett muntligt samråd, som ordföranden ska ordna, under förutsättning att ett sådant muntligt samråd kan äga rum inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

4. Samråd ska särskilt avse

- a) förekomsten av dumpning och metoderna för att fastställa dumpningsmarginaler,
- b) förekomsten och omfattningen av skada,
- c) orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan,
- d) de åtgärder som under föreliggande förhållanden är lämpliga för att förhindra eller avhjälpa den genom dumpning vållade skadan samt hur dessa åtgärder ska genomföras.”

8 Den 26 januari 2009 antog rådet förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 29, 2009, s. 1).

9 Genom förordning (EU) nr 966/2010 av den 27 oktober 2010 om inledande av en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning nr 91/2009 beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia eller inte, och om registrering av sådan import (EUT L 282, 2010, s. 29) inledde kommissionen i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen på eget initiativ en undersökning rörande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina.

10 Genom artikel 2 i förordning nr 966/2010 ålade kommissionen dessutom tullmyndigheterna att göra registreringen av import som omfattas av den förordningen obligatorisk.

Målet vid den nationella domstolen och tolknings- respektive giltighetsfrågan

11 Eurobolt är ett bolag med huvudkontor i 's-Heerenberg (Nederländerna), som saluför fästdon av järn och stål som bolaget köper från tillverkare och leverantörer som är etablerade i Asien i syfte att sälja dem i unionen.

12 Efter det att antidumpningstullar införts genom förordning nr 91/2009 på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina beslutade Eurobolt att köpa sådana fästdon från två tillverkare med hemvist i Malaysia, nämligen TZ Fasteners (nedan kallat TZ) och HBS Fasteners Manufacturing (nedan kallat HBS).

13 Mellan den 29 oktober 2010 och den 4 augusti 2011 lämnade Eurobolt in 32 deklARATIONER i Nederländerna om övergång till fri omsättning avseende fästdon av stål inköpta från HBS och TZ. Ursprungslandet angavs vara Malaysia. I enlighet med förordning nr 966/2010 registrerade tullmyndigheterna fästdonen och släppte dem för fri omsättning utan att påföra antidumpningstullar.

- 14 Efter offentliggörandet av denna förordning underrättade kommissionen myndigheterna i Kina och Malaysia, kända importörer i dessa länder, inklusive Eurobolt, och den berörda unionsindustrin om att den undersökning som föreskrivs i nämnda förordning hade inletts.
- 15 HBS och TZ gav sig till känna för kommissionen i samband med denna undersökning och lämnade in sina synpunkter på frågeformuläret om antidumpning. Eurobolt gav sig också till känna som berörd part.
- 16 I skrivelse av den 26 maj 2011 översände kommissionen sina preliminära slutsatser från undersökningen till Eurobolt. Den 13 juni 2011, det vill säga innan den fastställda fristen hade löpt ut, översände Eurobolt skriftliga synpunkter på denna skrivelse. Den rådgivande kommittén sammanträdde den 15 juni 2011.
- 17 Enligt genomförandeförordning nr 723/2011 utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull som införts på vissa fästdon av järn eller stål från Kina till att omfatta vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung var Malaysia eller inte.
- 18 Efter det att denna genomförandeförordning trätt i kraft genomförde de behöriga myndigheterna i Nederländerna en importkontroll hos Eurobolt, till följd av vilken Eurobolt uppmanades att betala antidumpningstullar på 587 802,20 euro.
- 19 Efter att utan framgång ha anfört klagomål mot uppbörden av dessa antidumpningstullar vid tullkontoret i Nijmegen (Nederländerna), väckte Eurobolt talan vid Rechtbank Noord-Holland (domstolen i provinsen Noord-Holland, Nederländerna), i vilken Eurobolt bland annat hävdade att den i genomförandeförordning nr 723/2011 föreskrivna utvidgningen av den antidumpningstull som införts genom förordning nr 91/2009 till att även omfatta import av de berörda produkterna som avsänts från Malaysia var ogiltig.
- 20 Sistnämnda domstol ogillade denna talan i en dom av den 1 augusti 2013. Eurobolt överklagade denna dom till Gerechtshof Amsterdam (Appellationsdomstolen i Amsterdam, Nederländerna), som genom en dom av den 8 september 2015 även den ogillade Eurobolts yrkanden, varvid den angav att det inte fanns något behov av att begära förhandsavgörande från EU-domstolen avseende giltigheten av genomförandeförordning nr 723/2011.
- 21 Den 12 oktober 2015 lämnade Eurobolt in ett överklagande till den hänskjutande domstolen. Eurobolt har gjort gällande att denna genomförandeförordning är ogiltig mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 13 i grundförordningen, eftersom Eurobolts rätt till försvar åsidosatts av kommissionen under undersökningen. Kommissionen har nämligen, i strid med artikel 15.2 i grundförordningen, underlåtit att, senast tio arbetsdagar före den rådgivande kommitténs sammanträde, förse kommitténs ledamöter med de nödvändiga uppgifter som Eurobolt hade sänt till kommissionen.
- 22 I detta sammanhang har den hänskjutande domstolen, för det första, angett att räckvidden av de nationella domstolarnas uppgift att pröva giltigheten av rättsakter som utfärdats av unionsinstitutionerna är oklar, särskilt med hänsyn till artikel 47 i stadgan. För det andra hyser domstolen tvivel om hur artikel 15.2 i grundförordningen ska tolkas. Det framgår nämligen av domstolens praxis att underlåtenhet att följa procedurreglerna kan leda till att en rättsakt ogiltigförklaras på grund av en överträdelse av väsentliga formföreskrifter. Frågan är därför huruvida, i förevarande fall, den omständigheten att kommissionen åsidosatt den skyldighet som föreskrivs i nämnda bestämmelse medför att genomförandeförordning nr 723/2011 är ogiltig.
- 23 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen.

- ”1) a) Ska artikel 47 i [stadgan], jämförd med artikel 4.3 FEU, tolkas så, att berörd part kan bestrida lagenligheten av ett beslut från en unionsinstitution som det ankommer på nationella myndigheter att verkställa genom att åberopa att detta utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, ett åsidosättande av fördragen eller maktmissbruk?
- b) Ska artikel 47 i [stadgan], jämförd med artikel 4.3 FEU, tolkas så, att de unionsinstitutioner som deltagit i antagandet av ett beslut vars giltighet bestrids i ett förfarande vid en nationell domstol är skyldiga att till denna domstol på begäran överlämna all information som de förfogar över och som de beaktade eller borde ha beaktat vid antagandet av det beslutet?
- c) Ska artikel 47 i [stadgan] tolkas så, att rätten till ett effektivt rättsmedel innebär att den nationella domstolen utan förbehåll ska pröva huruvida villkoren för tillämpning av artikel 13 i [grundförordningen] är uppfyllda? Innebär artikel 47 i synnerhet att denna domstol är behörig att göra en fullständig bedömning av huruvida fastställandet av de faktiska omständigheterna har skett på ett fullständigt sätt och är tillräckliga för att motivera den åberopade rättsföljden? Innebär artikel 47 i synnerhet dessutom att denna domstol är behörig att göra en fullständig bedömning av huruvida de faktiska omständigheter som det hävdas inte beaktades vid antagandet av beslutet – men som hade kunnat påverka de rättsliga följderna av de fastställda faktiska omständigheterna – borde ha beaktats?
- 2) a) Ska begreppet ’relevant information’ i artikel 15.2 i [grundförordningen] tolkas så, att det omfattar synpunkter på kommissionens slutsatser från en oberoende importör med etablering i Europeiska unionen som importerar sådana varor som är föremål för den undersökning som avses i den bestämmelsen, såvitt denna importör har informerats om undersökningen av kommissionen, har överlämnat begärd information till kommissionen och, efter att ha getts möjlighet därtill, inom tidsfristen lämnat synpunkter på kommissionens slutsatser?
- b) Om fråga 2 a ska besvaras jakande, kan denna importör i så fall göra gällande att artikel 15.2 i [grundförordningen] har åsidosatts om de synpunkter som vederbörande har lämnat inte tillhandahölls den rådgivande kommitté som avses i den bestämmelsen minst tio arbetsdagar före kommitténs sammanträde?
- c) Om fråga 2 b ska besvaras jakande, får åsidosättandet av artikel 15.2 i [grundförordningen] i så fall till följd att detta beslut är olagligt och inte ska tillämpas?”

Prövning av tolknings- respektive giltighetsfrågan

Fråga 1 a och c

- 24 Den hänskjutande domstolen har ställt fråga 1 a och c för att få klarhet i huruvida artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en berörd person, för att bestrida giltigheten av en sekundärrättslig unionsrättsakt, vid en nationell domstol kan framföra invändningar som kan åberopas i en talan om ogiltigförklaring i enlighet med artikel 263 FEUF, inklusive klagomål om att villkoren för att anta rättsakten inte är uppfyllda.
- 25 Såsom framgår av fast rättspraxis är domstolens behörighet att med stöd av artikel 267 FEUF avgöra giltigheten av de rättsakter som beslutats av unionens institutioner inte begränsad med avseende på de grunder som kan åberopas till stöd för ett bestridande av dessa rättsakters giltighet (dom av den 12 december 1972, *International Fruit Company m.fl.*, 21/72–24/72, EU:C:1972:115, punkt 5, och dom av den 16 juni 1998, *Racke*, C-162/96, EU:C:1998:293, punkt 26).
- 26 Fråga 1 a och c ska således besvaras enligt följande. Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en berörd person, för att bestrida giltigheten av en sekundärrättslig unionsrättsakt, vid en nationell domstol kan framföra invändningar som kan åberopas i en talan om ogiltigförklaring i enlighet med artikel 263 FEUF, inklusive klagomål om att villkoren för att anta rättsakten inte är uppfyllda.

Fråga 1 b

- 27 Den hänskjutande domstolen har ställt fråga 1 b för att få klarhet i huruvida artikel 267 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att en nationell domstol har rätt att från de unionsinstitutioner som deltagit i utarbetandet av en sekundärrättsakt, vars giltighet bestrids inför denna nationella domstol, begära upplysningar om de frågor som de beaktade eller borde ha beaktat vid antagandet av denna rättsakt.
- 28 Det ska påpekas att de nationella domstolarna kan pröva om en av unionens rättsakter är giltig och, om de inte anser att de ogiltighetsgrunder som de prövar ex officio eller som parterna har åberopat är befogade, avfärda dessa grunder genom att förklara rättsakten fullt giltig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juni 1981, *Salonia*, 126/80, EU:C:1981:136, punkt 7, och dom av den 22 oktober 1987, *Foto-Frost*, 314/85, EU:C:1987:452, punkt 14). De nationella domstolarna är däremot inte är behöriga att själva fastställa att en rättsakt som har antagits av unionens institutioner är ogiltig (dom av den 6 december 2005, *Gaston Schul Douane-expediteur*, C-461/03, EU:C:2005:742, punkt 17).
- 29 Av detta följer att om parternas yrkanden är tillräckliga för att övertyga den nationella domstolen om en unionsrättsakts ogiltighet, ska denna domstol, på denna enda grundval, begära förhandsavgörande från EU-domstolen om denna rättsakts giltighet, utan att genomföra någon ytterligare utredning. Såsom framgår av domen av den 22 oktober 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, punkt 18), är domstolen nämligen bäst lämpad att avgöra sekundärrättsliga unionsrättsakters giltighet, eftersom de unionsinstitutioner vars rättsakter ifrågasätts har rätt att, i enlighet med artikel 23 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, inge skriftliga yttranden till domstolen för att försvara giltigheten av dessa rättsakter. Dessutom får EU-domstolen, i enlighet med artikel 24 andra stycket i nämnda stadga, begära att unionens institutioner, organ eller byråer som inte är parter i målet ska lämna alla upplysningar som domstolen anser behövs för handläggningen.
- 30 En nationell domstol har emellertid rätt att, innan den eventuellt vänder sig till EU-domstolen, begära att en EU-institution lämnar den information och de specifika uppgifter som den anser nödvändiga för att skingra all ovisshet avseende giltigheten av unionsrättsakten i fråga, för att därigenom undvika att behöva ställa en giltighetsfråga till EU-domstolen.
- 31 Det framgår härvid av domstolens praxis att unionens institutioner är skyldiga att samarbeta lojalt med medlemsstaternas rättsliga myndigheter, som är ansvariga för att se till att unionslagstiftningen tillämpas och efterlevs i den nationella rättsordningen. Dessa institutioner ska i enlighet med artikel 4.3 FEU delge dessa myndigheter de uppgifter och handlingar som de har begärt när de utövar sina befogenheter, såvida inte en vägran att överlämna dessa är berättigad av legitima skäl, särskilt när det gäller skyddet av tredje parts rättigheter eller risken för att det uppstår ett hinder för unionens funktion eller oberoende (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 6 december 1990, *Zwartveld m.fl.*, C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, punkterna 10 och 11).
- 32 Fråga 1 b ska således besvaras enligt följande. Artikel 267 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att en nationell domstol har rätt att, innan den vänder sig till EU-domstolen, från de unionsinstitutioner som deltagit i utarbetandet av en unionsrättslig sekundärrättsakt, vars giltighet bestrids inför denna nationella domstol, erhålla den information och de specifika uppgifter som den anser nödvändiga för att skingra all ovisshet avseende giltigheten av unionsrättsakten i fråga, för att därigenom undvika att behöva begära förhandsavgörande från EU-domstolen avseende denna rättsakts giltighet.

Fråga 2

- 33 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna 2 a–c, vilka bör prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida genomförandeförordning nr 723/2011 är ogiltig med hänsyn till artikel 15.2 i grundförordningen, eftersom de synpunkter på kommissionens undersökning som Eurobolt hade lämnat inte, i egenskap av relevant information, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, tillhandahållits den rådgivande kommitté som avses i den bestämmelsen minst tio arbetsdagar före kommitténs sammanträde.
- 34 Det bör inledningsvis noteras att, såsom framgår av artikel 15.1 i grundförordningen, de samråd som föreskrivs i denna förordning ska äga rum i en rådgivande kommitté, som ska bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
- 35 Enligt artikel 15.2 i den förordningen ska den rådgivande kommittén sammanträda på kallelse av ordföranden, vilken ”snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet, [ska] förse medlemsstaterna med all relevant information”.
- 36 I detta fall är det ostridigt att den rådgivande kommittén höll ett sammanträde den 15 juni 2011, det vill säga två dagar efter det att Eurobolt, inom den tidsfrist som fastställts för detta ändamål, inkom med sina synpunkter som svar på kommissionens slutsatser.
- 37 För att kunna besvara frågan huruvida artikel 15.2 i grundförordningen har åsidosatts på ett sätt som gör att genomförandeförordning nr 723/2011 är ogiltig, är det nödvändigt att som ett första steg undersöka om dessa synpunkter omfattas av begreppet ”relevant information”, i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 38 Domstolen konstaterar härvid att med hänsyn till de mycket allmänna termer som används i artikel 15.2 i grundförordningen, måste begreppet ”relevant information” tolkas extensivt. Eftersom det i samma formulering talas om att medlemsstaterna ska förse med ”all” relevant information framgår det på samma sätt klart av denna bestämmelse att den syftar till att den rådgivande kommittén ska få så fullständig information som möjligt.
- 39 I skäl 12 i samma förordning betonas dessutom vikten av att berörda parter kan höras och försvara sina intressen under undersökningen.
- 40 I det aktuella fallet har de synpunkter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen framförts av Eurobolt i egenskap av berörd part i en undersökning som kommissionen inlett i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen. Syftet med dessa synpunkter var att svara på de preliminära slutsatser som kommissionen hade antagit.
- 41 Eurobolt har således gett uttryck för sin ståndpunkt och lämnat uppgifter i enlighet med artikel 6.7 i denna förordning.
- 42 Följaktligen utgjorde, såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 47–50 i sitt förslag till avgörande, Eurobolts synpunkter relevant information, i den mening som avses i artikel 15.2 i grundförordningen.
- 43 Av detta följer att denna bestämmelse åsidosatts i den mån dessa synpunkter inte meddelades medlemsstaterna senast tio arbetsdagar före den rådgivande kommitténs sammanträde, såsom konstaterats i punkt 36 i förevarande dom.
- 44 Det är därför lämpligt att i ett andra steg undersöka om detta åsidosättande av artikel 15.2 i grundförordningen är av sådan art att genomförandeförordning nr 723/2011 ska förklaras ogiltig.

- 45 Det bör till att börja med noteras att antagandet av antidumpningsåtgärder i enlighet med grundförordningen, såsom genomförandeförordning nr 723/2011, sker på grundval av ett förfarande, särskilt en undersökning, under vilket medlemsstaterna, i vissa skeden, genom sina företrädare i den rådgivande kommittén, måste höras, såsom understryks i skäl 24 i grundförordningen.
- 46 Det är för att ett sådant samråd ska kunna ske som det i artikel 15.2 i grundförordningen föreskrivs att all relevant information ska meddelas den rådgivande kommittén, och detta ”snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet”.
- 47 Det framgår härvid av själva ordalydelsen i denna bestämmelse, som är formulerad i ovillkorliga termer, att tidsfristen på 10 dagar är bindande (se, analogt, dom av den 29 juli 2010, Grekland/kommissionen, C-54/09 P, EU:C:2010:451, punkt 46).
- 48 Det framgår vidare av skäl 25 i grundförordningen att den aktuella informationen ”ofta [är] ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys”, varför den tidsfrist som föreskrivs i artikel 15.2 i grundförordningen är avsedd att ge de medlemsstater som är företrädare i den rådgivande kommittén tillräckligt med tid för att se till att denna information, under lugna former, granskas före den rådgivande kommitténs sammanträde (se, analogt, dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 102).
- 49 Syftet med denna tidsfrist är också att göra det möjligt för medlemsstaternas regeringar, genom sina företrädare i den rådgivande kommittén, att ta del av all relevant information om en undersökning, så att dessa regeringar genom interna och externa samråd kan fastställa en standpunkt som syftar till att bevara deras respektive intressen inom denna kommitté (se, analogt, dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 103).
- 50 Slutligen ska det tilläggas att denna tidsfrist är avsedd att säkerställa att den information och de observationer som de berörda parterna har rätt att få respektive avge under en undersökning vederbörligen beaktats under samrådsförfarandet i den rådgivande kommittén, såsom påpekats i punkt 39 i förevarande dom.
- 51 Under dessa omständigheter, och såsom generaladvokaten har påpekat särskilt i punkterna 61 och 66 i sitt förslag till avgörande, utgör det i artikel 15.2 i grundförordningen uppställda kravet att lämna all relevant information till den rådgivande kommittén senast tio arbetsdagar före dess sammanträde en väsentlig formföreskrift vad avser förfarandet, vars åsidosättande medför att den berörda rättsakten ska ogiltigförklaras (se, analogt, dom av den 10 februari 1998, Tyskland/kommissionen, C-263/95, EU:C:1998:47, punkt 32, och dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 114).
- 52 Mot denna bakgrund bör fråga 2 besvaras enligt följande. Genomförandeförordning nr 723/2011 är ogiltig i den mån den antagits i strid med artikel 15.2 i grundförordningen.

Rättegångskostnader

- 53 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att för att bestrida giltigheten av en sekundärrättslig unionsrättsakt vid en nationell domstol kan en berörd person framföra invändningar som kan åberopas i en talan om ogiltigförklaring i enlighet med artikel 263 FEUF, inklusive klagomål om att villkoren för att anta rättsakten inte är uppfyllda.
- 2) Artikel 267 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att en nationell domstol har rätt att, innan den vänder sig till EU-domstolen, från de av Europeiska unionens institutioner som deltagit i utarbetandet av en unionsrättslig sekundärrättsakt, vars giltighet bestrids inför denna nationella domstol, erhålla den information och de specifika uppgifter som den anser nödvändiga för att skingra all ovisshet avseende giltigheten av unionsrättsakten i fråga, för att därigenom undvika att behöva begära förhandsavgörande från EU-domstolen avseende denna rättsakts giltighet.
- 3) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte är ogiltig i den mån den antagits i strid med artikel 15.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.

Underskrifter